

Бухтіярова Ю. А. Історичне краєзнавство у дослідженні освітянської думки / Ю. А. Бухтіярова, О. А. Севастянова // Матеріали XII регіональної науково-практичної студентської конференції «Українська молодь. Духовність. Мораль. Громадянськість» – Рубіжне: РПК, 2017. – С. 8-10.

У статті розкриваються зовнішні фактори у підвищенні ефективності професійної підготовки студентів засобами музеєзнавства, роль історичного краєзнавства у дослідженні освітянської думки; висвітлено результати пошуково-творчої роботи викладачів і студентів.

Ключові слова: краєзнавство, музеєзнавство, підготовка студентів.

ІСТОРИЧНЕ КРАЄЗНАВСТВО У ДОСЛІДЖЕННІ ОСВІТЯНСЬКОЇ ДУМКИ

Фундаментом долі кожної людини є любов до малої батьківщини, рідного краю. Доки тримається цей фундамент, ми спроможні будувати, перебудувати споруди наших доль. Наше життя починається з Луганщини. Образ міста, в якому ти народився і пройшло твоє дитинство, безперечно, завжди буде найкращим, дорогим і улюбленим. У соціокультурному вимірі час коректує такі дрібниці, які є незрозумілими, невидимими для ока людини. Пов'язуючи історичне минуле і сьогодення в єдиному філософському форматі, розумієш, що майбутнє мого Донбасу залежить від іміджу історичного та іміджу теперішнього, який створює конкретні феномени культури. Разом із спільними ознаками економічного характеру землі Донбасу єднають і досягнення культури, яка в значній мірі виростає з краєзнавчих коренів культури, музеєзнавства.

Музей Історії коледжу – справжня скарбниця цікавих напрацювань викладачами і студентами Лисичанського педагогічного коледжу. Роки існування незалежної української держави багато чого змінили в суспільстві. Було відкрито приховувані чи замовчувані радянською владою сторінки історії і всієї держави, і нашого краю. Тож з'явилася змога звернутися до державного архіву у Києві, уточнити факти зародження освіти у місті Лисичанську, яке готувало педагогічні кадри для держави, починаючи з 1938 року. Відсвяткувавши ювілей нашої держави, ми готуємося до визначної дати

– 80-річчя Лисичанського педагогічного коледжу. У документах державного архіву є відомості про зародження педагогічної освіти у Лисичанську ще з 1934 року: «Облоно объявляет дополнительный набор слушателей на курсы по подготовке учителей 1-4классов. Курсы организуются при педагогических училищах в Старобельске и Ворошиловграде после 10 классов» [1, с. 1] Музей Історії коледжу зберігає чимало історичних документів, пов'язаних з розвитком освітянської праці, забезпечує популяризацію освітньої діяльності викладачів через різнопланову навчально-методичну літературу. До уваги відвідувачів пропонуються електронні підручники і творчі проекти за всіма навчальними дисциплінами; презентації інформаційно-просвітницьких годин; методичні розробки сценаріїв щодо проведення заходів патріотичного спрямування. Як результат науково-дослідної роботи викладачів і студентів у музеї представлено матеріали Всеукраїнських науково-практичних конференцій, Міжнародних науково-практичних інтернет-конференцій. Педагогічний колектив навчального закладу працював над монографією «75 років на ниві освіти України: шляхом випробувань і звершень», узагальнивши історичні віхи та педагогічний досвід не одного покоління вчителів. Транслюючи накопичений духовний досвід, музей визнає право кожної епохи на особисте бачення світу, діалог з сучасною культурою, освітянською працею.

Музей Історії коледжу є одним із дієвих зовнішніх факторів підвищення ефективності професійної підготовки студентів. У сучасних реаліях європейського вибору роль музею, чий зміст пов'язаний з історією виникнення педагогічних спеціальностей та ланцюга історичних подій, різних профілів у підготовці вчителя до виховної роботи, постійно зростає, оскільки їх діяльність має за мету залучення студентської молоді до вивчення і збереження історико-культурної спадщини славетних педагогів минулих років, формування освіченої розвиненої особистості та сприяння вихованню у неї вдячності та поваги до освітянської праці.

Узагальнюючи найважливіші принципи структурування архівних

матеріалів, сучасних перемог навчального закладу, особистих досягнень викладачів і студентів на сучасному етапі, ми використовуємо опору на позитивне, зв'язок педагогічних поколінь та династій. Музейно-педагогічну діяльність розглядаємо як інструментарій матеріальної і духовної культури, який використовується для розв'язання завдань виховання особистості, поглиблення знань і розвиток зацікавленості до педагогічної спадщини тих, хто стояв у витоків створення педагогічного закладу. Ця практика сприяє підготовці студентів до свідомого вибору професії.

Функціонування музею Історії коледжу пов'язано з професійною підготовкою майбутніх учителів: популяризація педагогічної культури та посилення професійної спрямованості студентів; удосконалення навчальної роботи; активізація науково-дослідної роботи; забезпечення спеціальної підготовки до музейно-педагогічної діяльності у школі. Музей Історії коледжу має чітке спрямування на вирішення освітніх завдань та орієнтацію на конкретну аудиторію; педагогічну цінність й освітнє призначення колекцій і врахування педагогічних принципів у створенні експозиції; надання членам своєї аудиторії реальної можливості стати учасниками музейної роботи. Студенти є самі екскурсоводами, що здатні не тільки на викладення загальної інформації про історію педагогічного коледжу, а й розкрити, обґрунтувати своє бачення на історію.

Література

1. Антоненко В.С. Образование в области / Антоненко В.С//«Большевистский штурм» .-1934.-№25 с.1
2. 75 років на ниві освіти України: шляхом випробувань і звершень: колективна монографія/авт.кол.: Мінченко Г.М., Гончаренко Н.О., Ігнатуша А.Л. та ін.; за заг.ред. В.С. Курила; Держ. закл. «Луган. нац. ун-т імені Тараса Шевченка», 2013.-296 с.